

Heinrich Rudolph Redecker

**Rector Universitatis Rostochiensis Heinricus Rudolphus Redeker D. & PP. Ad
Cohonestandas Exequias Quas Foeminae ... Wendulae Eggers/ Viri ... Dn. M.
Christiani Michaelis, Pastoris ad D. Jacob. ... Viduae, Virgo .... Catharina Krawels/
Filia moestissima ... matri desideratissimae, Hodie hora 1. in aede D. Jacobo
sacra paratas cupit, Omnes Literatos & literarum Fautores praecipue autem
Cives Academicos sedulo hortatur & invitat**

Rostochii: Kilius, 1660

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn751407704>

Druck Freier Zugang

Redeker, H. R.,
in
W. Eggers,
viduam Chr. Michaelis.

Rost. 1660.

9.

78.
RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
HEINRICUS RUDOLPHUS
Redeker D. & PP.

AD COHONESTANDAS EXEQUIAS

Quas

Femina Virtutibus ornatissima & probatissima

WENDULÆ Eggers/

Viri Admodum Rever. & Clarissimi

DN. M. CHRISTIANI MICHAELIS,

Pastoris ad D. Jacob. Vigilantissimi, & Superintendentis, Rostoch. Ministerii, gratissimi

Viduae,

Virgo pudicissima

CATHARINA Krawels/ *Filia moe-*

*stissima, ex debita & filiali observantia
matri desideratissima,*

Hodie hora 1. in aede D. Jacobo sacra para-
tas cupit,

Omnes Literatos & literarum Fautores
præcipue autem Cives Academicos
sedulo hortatur & invitatur.

ROSTOCHII,
Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr. Anno 1660.

RECTOR UNIVERS. ROSTOCH.
HEINRICUS RUDOLPHUS *Rebeker*
D. & PP.

Omo cum fletu nascitur, cum fletu vivit, & cum fletu moritur. Nam lacrimis nostris, si ratio, vel futurae felicitatis spes indubitata, quam per meritum Christi adepti sumus finem non fecerit, conditio humana non faciet. Si enim omnes mortales circumspexerimus, larga ubique flendi & assidua est materia. Uti enim varii sunt casus, & innumerabilia rerum discrimina, quibus homines sunt expositi, ita lacrimae citius nobis deerunt, quam justae lacrimarum causae. Primum nascentium omen fletus est, quem subsequentes anni rerum tristium successione aggravant. Inde Augustinus: *Quid est diu vivere, inquit, nisi diu torqueri.* Quia omnis vita nihil nisi supplicium est, quemque diem enim sua cura comitatur, & molestia excruciat. Neque numerari possunt mala, quae indies occurrunt: alium morbus tenet perpetuus: alius parentibus, alius liberis orbatus dolet: alium dura egestas premit; alium alius dolor torquet

quer. Inde Seneca quando tot periculorum genera, tot morbos tot curas, humanas intuetur, prudenter satis mundum mari comparat, & mortem portui & stationi securæ: *Quando in hoc, inquit, profundum inquietumq; projecti mare, alternis astibus reciprocum, & modo allevans nos subitis incrementis, modo majoribus damnis deserens, assidueq; jactans, nunquam stabili consistimus loco: pendemus & fluctuamur, & alter in alterum illidimur, & aliquando naufragium facimus, semper timemus. In hoc tam procelloso, & in omnes tempestates exposito mari navigantibus, nullus portus nisi mortis est.* Quis hic non miretur hominis ethnici sapientiam, quam ex lumine naturæ hausit, dum omne vitæ tædium & labores temporales, desiderio mortis perferendos svadet? Est enim Christiano teste, mare quoddam hæc vita, in quo fluctus, assidui, & sæpe tempestates: & portus mors, quæ tandem omnium miseriarum finis à mortali miseria, ad immortale ducit gaudium. Quod Divus Paulus plenus Spiritu Altissimi in maximum humanæ miseriæ solatium, majori fiducia æternæ quietis confirmatus, explicat: *Existimo enim, inquit, quod non sint condignæ passionēs huius temporis, ad futuram gloriam, quæ revelabitur in nobis.* Est siquidem hic ordo DEI, ut per multas tribulationes ingrediamur in regnum gloriæ. In quo ab omni calamitate defensi securi vivimus, nam dies mortis est
finis

finis miseriarum, & dies natalis æternæ beatitudinis.
Vita itaque nostra naviganti similis est, quoniam
is qui navigat, varie furentibus undis & fluctibus ja-
ctatur, stat, sedet, jacet, vadit, titubatur, cadit, quia
impulsu maris ducitur, donec in portum perveniat.
Ita & nos homines inter mundi scopulos turbulen-
to motu circumducimur donec per beatam mor-
tem in portum futuræ felicitatis appellamus. Hanc
vitæ miseriam experta, & quietis securitatem, tan-
dem adepta est fœmina optima WENDULA Eg-
gers. Quæ cum in procelloso ac fluctuanti hoc
mari, per varios scopulos circumacta esset, tandem
in portum securum delata est, ubi omnis miseræ ex-
pers æterna fruitur lætitia & securitate. Nata au-
tem est hic Rostochii Anno Christi 1613. ex parenti-
bus honestissimis, qui in lucem editam filiam per fœ-
dus baptismale sine cunctatione in lucem salutis
constituere sategerunt. In quâ eandem, per fide-
lem in viis & testimoniis DEI educationem, conti-
nuerunt. Parens ejus fuit Vir Integerrimus & Spe-
ctatissimus JOACHIMUS Eggers/ Civis & Cerevi-
siarius Rostochiensis industrius. Mater virtutibus
conspicua fœmina Anna Korfes. Avum paternum
habuit virum memoriæ laudatissimæ Claus Eggers,
Civem itidem & Cerevisarium in hac urbe præstan-
tem. Aviam paternam, fœminam pietatis nomine
commendatissimam APOLONIAM Waencksche.
Avum

Avus maternus ejus olim claruit Vir laudatissimus
Joachim Korff, Civis & Zythopepta Rostochiensis.
Avia materna virtutis ornamento condecorata fe-
mina Anna Krawels. Ex hisce majoribus in mor-
talitatis scenam progressa piè defuncta nostra paren-
tibus non ultra quadriennium gavisa est, quin in nu-
mero orphanorum varias ejus ordinis calamitates &
mala experiretur, nisi divinitus in ejus tuitionem &
curam excitatus vir optimus Claus Eggers/ patrue-
lis, defunctam nostram in domum & filiae locum,
receptam, in omnibus pietatis & virtutum aliarum
exercitiis sollicite educasset. In quibus per natu-
ræ, in probitatem & virtutum vias propensa, bo-
nitate adeò profecit ut plurimos elegantissimi ani-
mi procos, nubilis facta, miraretur. Concessit au-
tem in conjugium Anno 1636. cum Viro Spectatissi-
mæ integritatis JOHANNE Krawels/ Cive & Ce-
revisiario in hac urbe. Felix fuit illud inter bonos
probosq; contractum matrimonium, tum ob tran-
quillos, & placidos vitæ conjugialis dies, ex singu-
lari morum harmonia & rectitudine profluos: tum
ob divinam benedictionem exponentem in ample-
xus piorum parentum filiolarum unicam ANNAM,
& spem secundæ prolis; cujus tamen in hanc lucem
progressum parens inopinato suo ex hac mortalium
catalogo ad superna gaudia, per mortem immatu-
ram factam transcriptionem, anticipavit. Ex eo
tem-

tempore dicta ANNA reversa est ad Redemptorem suum in numerum glorificatorum. Nata vero post viginti quatuor à parentis morte septimanas in solacium tristissimæ Viduæ posthuma, CATHARINA, ea quæ per divinam gratiam, optimis animi corporisq; exornata dotibus, in solamen tristis Viduitatis adolevit, & adhuc superstes, Virgo pudicissima, charissima matris ad meliora advocatæ memoriam accerbissimis prosequitur lachrymis. Non verò perman- sit multo tempore, placide defuncta nostra, in nu- mero viduarum, sed ex eadem post annos duos in- novum expetita fuit matrimonium à Viro Reve- rendo plurimum & Clarissimo M. CHRISTIANO MICHAELIS, benè de Ecclesia hujus loci meriti Pastoris Jacobæi, & Superintendentis Rostochien- sis. In eo, multâ pace & tranquillitate felix, inte- gris duodecim annis, industria rei familiaris admi- nistratrix, vixit, etiam eo nomine dilectissimo ma- rico piæ memoriæ, acceptissima, quod trina sobo- lis nempe CHRISTIANI. MARGARETHÆ, & DAVIDIS parentem ipsum, divina ita disponente benedictione, faceret. Verum enim verò, quæ est humanæ felicitatis varietas & inconstantia, fuit ea in secundo matrimonio fortunæ serenitas tristibus aliis vitæ obscurata quasi nubeculis. Erepta enim sunt uno anno ex amplexibus parentum amantissi- morum tria illa matrimonii felicioris pignora. Imo
advocatus

avocatus est ex nutu supremi rerum humanarum arbitri
DEI, in chorum Ecclesiæ triumphantis, anno 1652. ipse di-
lectissimus maritus, Superintendens, olim de Ecclesia, Deo
Rostochii militante, optimè meritus. Ex hujus morte,
novo viduæ vitæ caractere notata defuncta nostra, con-
stituit quod superesset vitæ, in solo cultu & amore DEI &
Redemptoris sui transigere. Quâ gratiâ verbi divini præ-
dicationem & meditationem maximi semper fecit. San-
ctissimi Sacramenti ejus in quo signum amoris sui suum
nobis porrigit & propinat, corpus & sanguinem ipsi Re-
demtor noster nunquam non fuit sitientissima. Egenis &
aliis ope sua indigentibus amicis, inimicis, de bonis suis
promptissimè & liberalissimè benefecit. Interea nec tunc
destituta fuit gratiosis DEI benigni visitationibus, carni
amaris. securitatis tamen carnalis expurgationibus salu-
tiferis, experta varias valetudinis vices, & incurrentia sub-
inde symptomata, imprimis eam exercuit ante annos
tres, optimarum corporis virium profligatrix Phtisis,
toto anno velitudinem oppugnans non tamen per DEI
bonitatem expugnans. Excussa enim fuit variis celesti
benedictione instructis antidotis adeo ut res, omnis opti-
mè habere videretur. Cæterum eadem invisa tabis in-
clementia ante viginti quinque ferè Septimanas residiva
tam pertinaci & lenta expugnatione corporis vires non-
dum satis recollectas invalit, ut ipsa mortis beatæ nuncia
videretur. Constituit ergo in illis Dei viis uti omnibus me-
diis quæ Christianos in afflictionibus sublevare solent. Im-
primis Sanctis ex Dei verbo consolationibus & patientia: nec
minus Medicorum industriâ, quam singularem, circa re-
stitutionem sui experta est, Viri Amplissimi Experientissimi
& Excellentissimi Domini JOHANNIS BACMEISTERI,
Medicinæ Doctoris & Professoris felicissimi, Amici nostri
hono-

honoratissimi. Vicit tandem mali vis omnem humanam
opem, adeo, ut ritè de refamiliari disponere ad beatam
ex hac miseriarum valle emigrationem optimo modo se-
se componere cogeretur. Muniit ergo se sanctissimo sacrae
synaxeos viatico devotissimè sumpto ex manibus Reve-
rendi & Clarissimi Viri Domini M. ENOCHI SVAN-
TENII Archidiaconi ad D. Jacob benè merentis, amici
nostri nihil exinde magis optans quam ut placidè exsolita
ex corpore mortis hujus egrederetur lampade vivæ fidei
instructa in occursum Sponso suo Christo. Cujus amore
incensa subinde Sanctissimis affectibus plena reperit illud:
Ach Herre wie lange: Item. **Ich begehre aufgelöset und bey
meinen HERRN JESU zu sein.** Et ipse fidelis animarum
nostrarum Redemptor suscepit suo sanguine notatam ani-
mam piè defunctæ nostræ 18. die hujus Mensis Decembris
inter 2. & 3. horam pomeridianam Anno XLVII. ætatis suæ.
Quandoquidem autem hodierno die corpus exanime de-
centi ritu in terræ, matris omnium nostrum, sinum
componendum erit, omnes literatos, literarum fauto-
res & præcipue cives Academicos amicè & officiosè invito,
ut in memoriam imminentiæ ultimæ horæ, frequenti
præsentia hanc funebrem deductionem exornent,
atq; adeò luctum consanguineorum tam insi-
gni favoris documento
relevent.

Sub Sig. Reçt. XXIIIX. d. Decemb. Anno 1660.

Conventus erit in templo Mariano
hora I. pomeridianâ.

avocatus est ex nutu supremi rerum
DEI, in chorum Ecclesiæ triumphante
lectissimus maritus, Superintenden
Rostochii militante, optimè meri
novo viduæ vita caractere notata
stituit quod superesset vita, in solo
Redemptoris sui transigere. Quâ
dicationem & meditationem maxi
tissimi Sacramenti ejus in quo lig
nobis porrigit & propinat corpus
demtor noster nunquam non fuit
aliis ope sua indigentibus amicis,
promtissimè & liberalissimè benef
destituta fuit gratiosis DEI benigni
amaris. securitatis tamen carnali
tiferis, experta varias valetudinis
inde symptomata, imprimis ear
tres, optimarum corporis virium
toto anno velitudinem oppugnan
bonitatem expugnans. Excussa
benedictione instructis antidotis a
mè habere videretur. Caterum
clementia ante viginti quinque fe
tam pertinaci & lenta expugnatio
dum satis recollectas invalit, ut i
videretur. Constituit ergo in illis
diis quæ Christianos in afflictionib
mis Sanctis ex Dei verbo consolati
minus Medicorum industriâ, qua
stitutionem sui experta est, Viri An
& Excellentissimi Domini JOHA
Medicinæ Doctoris & Professoris

the scale towards document

num arbitri
1652. ipse di
Ecclesiæ, Deo
jus morte,
nostra, con
more DEI &
divini præ
fecit. San
is suisuam
erniple Re
Egenis &
le bonis suis
ea nec tunc
nibus, carni
onibus salu
urrentia sub
ante annos
rix Phthisis,
en per DEI
ariis ealesti
omnis opti
visa tabis in
nas recidiva
is vires non
beata nuncia
mnibus me
folent. Inpri
atientia: nec
em, circa re
perientissimi
MEISTERI,
Amici nostri
hono-